करितुम्-करीतुम्, कारयितुम्, चिकरिषितुम्, चेकिरितुम्;
[1]कीर्णिः, कारणा, चिकरिषा, चेकिरा;
करणम्, कारणम्, चिकरिषणम्, चेकिरणम्;
[2]कीर्त्वा, कारयित्वा, चिकरिषित्वा, चेकिरित्वा;
विकीर्य, विकार्य, विचिकरिष्य, विचेकीर्य;

कारम् २, [3]उपस्कारं कीर्त्वा २, [मद्रका लुनन्ति] } कारम् २, कारयित्वा २, } चिकरिषम् २, चिकरिषित्वा २, } चेकिरम् २; चेकिरित्वा २; }

[4]किरीटम्, [5]किरणः, [6]कर्णः, [7]करुणा, [8]करभः, [9]करीरम्, [10]करीषम्.

(258) "कॄञ् हिंसायाम्" (IX-क्र्यादिः-1485. सक. सेट्. उभ.) प्वादिः, ल्वादिश्च।

'कृणन् कृणीते हिंसायाम्, विक्षेपे किरतीति शे।' (श्लो. 39) इति देवः।

---

1. 'ऋल्वादिभ्यः क्तिन् निष्ठावद् वाच्यः' (वा. 8-2-44) इति क्तिनस्तकारस्य नकारः।

2. 'श्रयुकः क्ति' (7-2-11) इतीण्णिषेधः।

3. 'किरतौ लवने' (6-1-140) इति किरतिसामान्ये विहितोऽपि सुट् 'णमुलत्र वक्तव्यः' इति काशिकावचनात् णमुल्येव, इति पक्षमवलम्ब्यात्र णमुलन्तं रूपं लिखितम्।

4. औणादिके [द. उ.5-3] कीटन् प्रत्यये रूपम्। किरीटम्=मुकुटम्।

5. औणादिके [द. उ. 5-26] क्युप्रत्ययेऽनादेशः। किरणः=रश्मिः।

6. औणादिकः [द. उ. 5-42] नप्रत्ययान्तः। कर्णः=श्रोत्रम्।

7. 'कृवृतृदारिभ्य उनन्' [द. उ. 5-52] इत्युनन्प्रत्ययः। करुणः=शोचनीयः। करुणा=कृपा।

8. औणादिके [द. उ. 7-18] अभच् प्रत्यये रूपम्। करभः=त्रिवर्ष उष्ट्रः। 'मणिबन्धादाकनिष्ठं करस्य करभो बहिः' इत्यमरः।

9. औणादिके [द. उ. 8-72] ईरन् प्रत्यये रूपम्। करीरम्=वृक्षः।

10. 'कृतृभ्यामीषन्' [द. उ. 9-9] इति ईषन् प्रत्ययः। करीषम्=गोमयविकारः।